

**અસ્વીકરણ:** સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

**DISCLAIMER:** The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ ખાતે ગુજરાત હાઈકોર્ટમાં

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૪૯૪/૨૦૦૩

વિથ

ક્રિમિનલ અપીલ નં.૧૫૫૨/૨૦૦૩

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

સહી/ -

=====

|   |                                                                                           |    |
|---|-------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| ૧ | શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?                                | હા |
| ૨ | રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?                                                         | હા |
| ૩ | શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની શુદ્ધ નકલ જોવા માંગે છે?                                        | ના |
| ૪ | શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ | ના |

|  |                             |  |
|--|-----------------------------|--|
|  | નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે? |  |
|--|-----------------------------|--|

=====

રમેશચંદ્ર માધવલાલ મીરાણી ... અરજદાર(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય ... સામાવાળા(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી ઉમેશ એ. ત્રિવેદી, વકીલ

અરજદાર(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી યોગેશ એસ. લખાણી, વકીલ

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧ તરફે સુશ્રી એચ.બી. પુનાની, આસિસ્ટન્ટ પબ્લિક  
પ્રોસિક્યુટર

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

તારીખ: ૨૮/૧૨/૨૦૧૬

મૌખિક ચુકાદો

[૧] ઉપરોક્ત બંને અપીલો સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧૦/૨૦૦૦ માં વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી દ્વારા નોંધાયેલા દોષસિદ્ધિના એક જ ચુકાદામાંથી ઉદ્ભવે છે. તેથી, તેઓને આ સામાન્ય ચુકાદા દ્વારા સાંભળવામાં આવી રહ્યા છે અને તેનો નિકાલ કરવામાં આવી રહ્યો છે.

[૨] અરજદારોએ સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧૦/૨૦૦૦ માં વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી દ્વારા આપવામાં આવેલા તારીખ ૧૯.૧૧.૨૦૦૩ ના દોષસિદ્ધિના ચુકાદા સામે ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૪(૨) હેઠળ હાલની અપીલો દાખલ કરેલ છે.

[૩] અરજદારો સામે ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વાંચતા કલમ ૭, ૧૨, ૧૩(૨) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો કરવા બદલ ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી. સદર કેસનો કેસ વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી સમક્ષ ચલાવવામાં આવ્યો હતો. કેસના અંતે, વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલીએ હાલના અરજદારોને ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વાંચતા કલમ ૧૩(૨) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કરવા બદલ દોષી ઠેરવ્યા હતા, અને તેઓને રૂ. ૨૫,૦૦૦/- ના દંડ સાથે ૫ વર્ષના સમયગાળા માટે સખત કેદની સજા ફટકારી હતી અને દંડ ન ભરે તો વધુ ૬ મહિનાના સમયગાળા માટે સાદી કેદની સજા ફટકારી હતી. અરજદારોને અલબત્ત સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૨ હેઠળના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ

છોડી મૂકવામાં આવ્યા છે. તેનાથી વ્યથિત થઈને, અરજદારોએ આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલો દાખલ કરેલ છે.

[૪] હાલની અપીલો દાખલ કરીને, અરજદારોએ મુખ્યત્વે એવી દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને દોષસિદ્ધિનો હુકમ ખોટી રીતે નોંધ્યો છે. એવું વધુ દલીલ કરવામાં આવ્યું છે કે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલીએ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કર્યું નથી, અને વાસ્તવમાં, અત્યાર સુધી પુરાવાનું કોઈ મૂલ્યાંકન થયું ન હતું અને તેથી, વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને દોષસિદ્ધિનો હુકમ રદ કરવો જરૂરી છે.

[૫] અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉમેશ એ. ત્રિવેદીએ આ કોર્ટને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા તેમજ રેકૉર્ડ પરના સાક્ષીઓ ના પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા હતા, અને દલીલ કરી હતી કે એ.સી.બી. કેસો એક પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર નામના શ્રી કે.ડી. પરમારને મળેલી ગુપ્ત માહિતીના આધારે નોંધવામાં આવ્યા હતા, જેઓ તે સમયે રાજકોટ ખાતે એન્ટી કરપ્શન બ્યુરોમાં ફરજ બજાવતા હતા. નાયબ મામલતદાર, મધ્યાહન ભોજન યોજનાઓ, અમરેલી જિલ્લાની હદમાં આવતા મધ્યાહન ભોજનના વિવિધ સંચાલકોને ચૂકવવાપાત્ર રકમમાંથી ૨૫% રકમ કાપી લેતા હતા, અને આવી રકમ ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે વસૂલ કરવામાં આવતી હતી. આવી માહિતી મળતાં, તેમણે આ પ્રકારની માહિતી અંગે પોતાની ચકાસણી કરી હતી, અને ત્યારબાદ, શ્રી કે.ડી. પરમાર, પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટરે પોતે દરોડો પાડ્યો

હતો અને દરોડા દરમિયાન, તેમણે એમ્પ્લોયમેન્ટ એક્સચેન્જ, રાજકોટની કચેરીમાંથી માંગવામાં આવેલા બે સ્વતંત્ર પંચોની વ્યવસ્થા કરી હતી, અને દરોડો પાડ્યો હતો. દરોડા દરમિયાન લગભગ રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની રકમ વધુ હોવાનું જણાયું હતું અને સંભવતઃ, તે અમરેલી તાલુકાના વિવિધ ગામોમાં આવેલા વિવિધ સ્થળોએ મધ્યાહન ભોજન યોજનાઓ ચલાવતા વિવિધ સંચાલકોને દિવસ દરમિયાન કરવામાં આવેલી ચુકવણીમાંથી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે વસૂલ કરવામાં આવી હતી. આથી, આવા દરોડા પર, તેમણે પોતે ફરિયાદ કરી હતી, અને તે ફરિયાદ પછીના દિવસે સંબંધિત સ્પેશિયલ જજને મોકલવામાં આવી હતી, અને ત્યારબાદ, તપાસ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૫ શ્રી પૃથ્વીભાઈ રૂમાલભાઈ પરમાર દ્વારા હાથ ધરવામાં આવી હતી, અને તેમણે કેટલાક સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધ્યા હતા. ત્યારબાદ, તપાસ પૂર્ણ થયા પછી, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૬ શ્રી કિશોરસિંહ જોડ્ડા ગોહિલ દ્વારા ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી, અને તેમણે દલીલ કરી હતી કે રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ તમામ પુરાવાઓ ધ્યાને લેતા, હાલના અરજદારો આરોપીઓ દ્વારા લેવામાં આવેલી કથિત ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી, સ્વીકૃતિ અને પુનઃપ્રાપ્તિ અંગે કોઈ કાયદેસરના પુરાવા નથી. તેમણે દલીલ કરી છે કે ફરિયાદપક્ષે માત્ર બે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ એટલે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૩ શ્રી હરિભાઈ અમરાભાઈ ડાભી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૪ ધર્મેન્દ્રકુમાર રસિકલાલની જ તપાસ કરી છે, જેઓ મધ્યાહન ભોજન કેન્દ્ર ચલાવતા હતા અને તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન

આપ્યું ન હતું. પરિણામે, તેથી, તેઓને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા છે. તેને ધ્યાનમાં રાખીને, ફરિયાદીના પુરાવા સિવાય, જેમણે પોતે દરોડો પાડ્યો છે, જેમણે પોતે માહિતી મેળવી છે, રેકૉર્ડ પર કોઈ કાયદેસર પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી. તેમણે વધુ દલીલ કરી છે કે ફરિયાદીએ તેમને મળેલી આવી કોઈ ગુપ્ત માહિતી લેખિતમાં લીધી નથી કે તેમણે આવી માહિતીની સત્યતા અંગે તપાસ કે ચકાસણી કરી નથી, અને આવી ગુપ્ત માહિતી અંગે રેકૉર્ડ પર કશું લાવવામાં આવ્યું નથી. માત્ર આવી માહિતીના આધારે જ તેમણે સીધી જાળ ગોઠવી હતી, અને તેઓ પોતે ટ્રેપ ટીમના લીડર બન્યા હતા. પરિણામે જ્યારે તેમને માહિતી મળી ત્યારે આખી તપાસ દૂષિત થઈ જાય છે, તેમણે પોતે જ દરોડો પાડ્યો હતો, અને ત્યારબાદ, તેઓ પોતે જ ફરિયાદી બન્યા હતા અને પોતાની સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે વધુ દલીલ કરી હતી કે, સ્વતંત્ર સાક્ષીઓ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપતા ન હોવાથી, પરિણામે, ફરિયાદપક્ષે સ્વતંત્ર સાક્ષીઓની તપાસ કરી ન હતી, જો કે ચાર્જશીટમાં સ્વતંત્ર સાક્ષીઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો, લગભગ ૭૦ સાક્ષીઓમાંથી માત્ર ૨ સાક્ષીઓ જે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૩ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૪ ની તપાસ કરવામાં આવી હતી અને તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. તે બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, કોઈ જોડતા પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજે એવા કારણો નોંધ્યા છે કે કેસ ગાણિતિક તારણ પર આધારિત છે અને ટ્રેપ દરમિયાન અરજદારો આરોપીઓની કસ્ટડીમાંથી રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની વધારાની રકમ મળી

આવી હતી અને પરિણામે, તેથી, એવું માની લેવું જરૂરી હતું કે સદર રકમ ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે સ્વીકારવામાં આવી હતી. તેમણે વધુ દલીલ કરી હતી કે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજે નિર્ણય માટેનો મુદ્દો ઉઠાવ્યો હતો અને નિષ્કર્ષો નોંધ્યા હતા, જેમાં, વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજે એવા નિષ્કર્ષો પણ નોંધ્યા હતા કે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને પુનઃપ્રાપ્તિ અંગેના મહત્વના ઘટકો સાબિત થયા છે. જો કે, આખરી હુકમ પસાર કરતી વખતે, તેમણે નોંધ્યું હતું કે ફરિયાદપક્ષ તે રીતે સ્થાપિત કરવામાં સખત રીતે નિષ્ફળ ગયો છે અને પરિણામે, તેથી, તેઓને ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વાંચતા કલમ ૧૩(૨) હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા છે.

[૬] બીજી તરફ, સામાવાળા રાજ્ય માટે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી એચ.બી. પુનાનીએ આ કોર્ટને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા તેમજ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા હતા અને દલીલ કરી હતી કે આ એક સ્પષ્ટ કેસ છે જેમાં ટ્રેપ દરમિયાન, ઉપરોક્ત રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની રકમ વધુ હોવાનું જણાયું હતું. ટ્રેપ હાથ ધરવામાં આવી હતી ત્યારે, અરજદારો આરોપીઓ યોગ્ય રીતે સમજાવી શક્યા ન હતા, અને પરિણામે, તેથી, જ્યારે આવી રકમ વધુ હોવાનું જણાયું હતું અને ફરિયાદીએ અગાઉથી જ રજૂ કર્યું હતું કે અરજદાર તેમજ અન્ય અધિકારીઓ મધ્યાહન ભોજન કેન્દ્રના સંબંધિત સંચાલકોને ચૂકવવાપાત્ર આવી રકમમાંથી ૨૫% કાપી લેતા હતા અને આવી કપાતમાંથી તે રકમ ડેપ્યુટી કલેક્ટર, મામલતદાર અને એફ.આઈ.આર. માં દર્શાવેલ ૩ આરોપીઓ સહિત ૫

વ્યક્તિઓ વચ્ચે ૨૦% ના સમાન પ્રમાણમાં વહેંચવામાં આવતી હતી. તેમણે વધુ દલીલ કરી હતી કે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજે નિષ્કર્ષ પર આવવા માટે પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને નિષ્કર્ષો રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા પર આધારિત છે. તેથી, આ કોર્ટ નોંધાયેલા નિષ્કર્ષો અને આખરે વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ દ્વારા નોંધાયેલી દોષસિદ્ધિમાં ખલેલ પહોંચાડી શકતી નથી.

[૭] ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, અરજદારો અમરેલી ખાતે મામલતદાર કચેરીના કમ્પાઉન્ડમાં આવેલી મધ્યાહન ભોજન, નાયબ મામલતદારની કચેરીમાં નાયબ મામલતદાર તરીકે અને કલાર્ક તરીકે ફરજ બજાવતા હતા અને અમરેલી તાલુકાના વિવિધ સંચાલકોને એડવાન્સ રકમની ચુકવણીના ઈન્ચાર્જ હતા અને તેમ કરતી વખતે એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે તેઓ વિવિધ સંચાલકોને ચૂકવવાપાત્ર સદર રકમમાંથી ૨૫% રકમ કાપી લેતા હતા, અને તેઓ ગેરકાયદેસર લાંચ ઉઘરાવતા હતા, અને આ રીતે, તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ ટ્રેપ હાથ ધરવામાં આવી હતી ત્યારે, તે સમયે મધ્યાહન ભોજન કેન્દ્રો ચલાવવા માટે રકમ એકત્રિત કરવા માટે મુલાકાત લેતા વિવિધ સંચાલકો પાસેથી વસૂલ કરવામાં આવેલી ગેરકાયદેસર લાંચ સામે રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની વધારાની રકમ મળી આવી હતી અને આ રીતે ધ પ્રિવેન્શન ઓફ ક્રિમિનલ એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૩(૧)(ડી) સાથે વાંચતા કલમ ૭, ૧૨, ૧૩(૨) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કર્યા હતા. અરજદારો આરોપીઓના ભાગે વાંક સ્થાપિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે



લગભગ ૬ સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી તેમજ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ માંથી રેકૉર્ડ પર દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા હતા.

[૮] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ – શ્રી કચરાભાઈ દલાભાઈ પરમાર, જેઓ તે સમયે એન્ટી-કરપ્શન બ્યુરો, રાજકોટમાં પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર હતા, તેમણે જુબાની આપી છે કે તેમના સ્ત્રોતમાંથી, તેમને ગુપ્ત માહિતી મળી હતી કે મામલતદાર, મધ્યાહન ભોજન યોજનાઓની કચેરીમાં ફરજ બજાવતા અધિકારીઓ સંબંધિત વિસ્તારના વિવિધ સંચાલકોને ચૂકવવાપાત્ર રકમમાંથી ૨૫% રકમ એકત્રિત કરી રહ્યા હતા અને તે હકીકત તેમણે પોતે ચકાસી હતી, અને તેમને તે સાચી હોવાનું જણાયું હતું. તેથી, તેમણે આ અંગે અસિસ્ટન્ટ ડિરેક્ટરને રિપોર્ટ કર્યો હતો, અને ત્યારબાદ, સદર અસિસ્ટન્ટ ડિરેક્ટરે તેમને સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ કરવાની મંજૂરી આપી હતી. સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ હાથ ધરવા માટે તેમણે ગવર્નમેન્ટ પ્રેસ, રાજકોટમાંથી બે પંચો માંગ્યા હતા અને રાજકોટથી લગભગ ૪-૪૫ વાગ્યે આવા સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ માટે નીકળ્યા હતા, અને તેઓ તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ લગભગ ૫.૩૦ વાગ્યે મામલતદારની કચેરી ખાતે પહોંચ્યા હતા અને સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ હાથ ધર્યું હતું. તે સમયે, રેડિંગ પાર્ટીના અન્ય સભ્યો તેમજ પંચો સાથે હતા અને તેમણે પોતાની ઓળખ એન્ટી-કરપ્શન બ્યુરો, પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર તરીકે આપી હતી. ત્યારબાદ, સદર કચેરીમાં હાજર મળી આવેલા વ્યક્તિઓને જેમ છે તેમ રહેવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો, અને ત્યારબાદ, તેમને કુલ ૩ વ્યક્તિઓ મળી આવ્યા

હતા, જેઓ સામે ચાર્જશીટ કરવામાં આવી હતી અને લગભગ ૮ વ્યક્તિઓ પણ ત્યાં મળી આવ્યા હતા જેઓ તેમની પાસેથી ચુકવણી લેવા માટે ત્યાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, રેડિંગ પાર્ટીના સભ્યો તેમજ પંચોની હાજરીમાં વિગતવાર ચેકિંગ તેમજ ખાતાની ચકાસણી અને રોકડ ચકાસણી હાથ ધરવામાં આવી હતી જેમાં રૂ. ૧૯,૦૭૫/- વધુ હોવાનું જણાયું હતું, અને તે તેઓએ ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે મેળવ્યા હોવાનો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હતો. ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે આવું કોઈ સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ કે સર્ચ અને સીઝર હાથ ધરતા પહેલા, તેમણે કોઈ સર્ચ વોરંટ મેળવ્યું ન હતું. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે ગુપ્ત માહિતી લેખિતમાં લીધી ન હતી કે તેને લેખિતમાં લીધી ન હતી કે તેમણે સ્ટેશન ડાયરીમાં કોઈ એન્ટ્રી કરી ન હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે જ્યારે ટ્રેપ હાથ ધરવામાં આવી હતી ત્યારે લગભગ ૮ સંચાલકો હાજર હતા અને તેમની પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી અને તેમના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું હતું કે, તેમણે સામાવાળા પાસેથી કેટલી રકમ મેળવી છે અને તેમના પોતાના કેન્દ્રો પર તેમના પોતાના ખાતામાં કેટલી રકમ જમા કરી છે તેની ચકાસણી કરી ન હતી. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે અરજદારો આરોપીઓની કચેરીમાં હાથ પરની રોકડની ચોપડીઓ તપાસતી વખતે, તેમને જાણવા મળ્યું કે તે દિવસ દરમિયાન લગભગ ૬૮ સંચાલકોને ચુકવણી મળી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે, સંચાલકોને ચૂકવવાપાત્ર રકમમાંથી ૨૫% સુધીની રકમ કાપી લેવામાં આવી હોવાની આવી કોઈ માહિતી તેમને મળી ન હતી. તેમણે એ પણ

સ્વીકાર્યું કે, તેમણે તારીખ ૦૫.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ ચેકિંગ હાથ ધર્યા પછી ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે સદર ગુનામાં, તેમના જણાવ્યા મુજબ પાંચ વ્યક્તિઓ સામેલ હતા, અને પરિણામે, તેથી, તેમણે સદર પાંચ વ્યક્તિઓના નામ આપીને ફરિયાદ નોંધાવી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમને મળેલી માહિતી મુજબ, રકમના ૨૫% ગેરકાયદેસર લાંચ થવાની હતી, અને તે રકમ ડેપ્યુટી કલેક્ટર, મામલતદાર અને ૩ આરોપીઓ વચ્ચે અનુક્રમે ૨૦% ના સમાન પ્રમાણમાં વહેંચવામાં આવનાર હતી.

[૯] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૨ – જગુભાઈ ભૂરાભાઈએ જુલાની આપી છે કે તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ, તેઓ ગવર્નમેન્ટ પ્રેસ, રાજકોટની કચેરીમાં ફરજ બજાવતા હતા. એન્ટી-કરપ્શન બ્યુરો, રાજકોટ દ્વારા તેમને પંચ તરીકે માંગવામાં આવ્યા હતા, અને તેઓ રેડિંગ પાર્ટી સાથે ગયા હતા. તે દિવસે, તેઓ લગભગ ૫.૧૫ વાગ્યે અમરેલી મામલતદાર કચેરી ખાતે પહોંચ્યા હતા જ્યાં કચેરીમાં વિગતવાર ચેકિંગ હાથ ધરવામાં આવ્યું હતું. તે સમયે, વિગતવાર પંચનામું કરવામાં આવેલ, જેમાં વધારાની રકમ મળી આવી હતી. જો કે, તેમની ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે મૂળ આરોપી નં.૧ રમેશચંદ્ર માધવલાલ મીરાણી અને આરોપી નં.૨ મેઘજીભાઈ શાર્દુલભાઈ કેતરિયાએ ચેકિંગ હાથ ધરતી વખતે મળી આવેલી વધારાની રોકડ અંગે સ્પષ્ટતા કરી હતી, અને તેમણે સ્પષ્ટતા કરી હતી કે સદર રૂ. ૧૯,૦૦૦/- ની રકમ, તેઓ તેમની પત્ની માટે બંગડીઓ ખરીદવા માટે લાવ્યા હતા અને રૂ. ૭૫/- રેવન્યુ સ્ટેમ્પ ખરીદવા માટે

હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે ચેકિંગ પાર્ટી અથવા રેડિંગ પાર્ટી દ્વારા કરવામાં આવેલી સંચાલકોની પૂછપરછ દરમિયાન તેમણે કશું સાંભળ્યું ન હતું અને વધુમાં તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેમની હાજરીમાં કોઈ પણ સંચાલકે એવી ફરિયાદ કરી ન હતી કે અરજદારો આરોપીઓ તેમની ચુકવણીમાંથી ૨૫% રકમ કાપી રહ્યા હતા.

[૧૦] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૩ – હરિભાઈ અમરાભાઈ ડાભી, જેઓ રંગપુર ગામે આવેલી શાળાના સંચાલકોમાંના એક છે, અને તેઓ મધ્યાહન ભોજન યોજનાના સંચાલક હતા. તેમણે જુબાની આપી છે કે મધ્યાહન ભોજન યોજનાઓ ચલાવવા માટે એડવાન્સ ચુકવણી મેળવવા માટે, તેઓ આરોપી મીરાણીને જરૂરી કાગળો આપતા હતા, જેઓ પ્રોસેસ કરતા હતા અને વાસ્તવમાં તેમને ચૂકવણી કરતા હતા, અને તેઓ આરોપી ખેતરિયા સાથે વ્યવહાર કરતા નથી. તેમણે જુબાની આપી છે કે, તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ, તેમને રૂ. ૧,૨૦૦/- મળવાના હતા, જે વાસ્તવમાં આરોપી મીરાણી દ્વારા તેમને ચૂકવવામાં આવ્યા હતા અને તેને ધ્યાનમાં રાખીને રેવન્યુ પહોંચ પર આરોપી દ્વારા તેમની સહી મેળવવામાં આવી હતી. તેમણે ઇનકાર કર્યો છે કે રૂ. ૧૨૦૦/- માંથી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કોઈ રકમ કાપવામાં આવી હતી અને તેઓ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપતા ન હોવાથી તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. જો કે, ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ, વાસ્તવમાં, તેમને અરજદારો આરોપીઓ પાસેથી રૂ.

૧,૨૦૦/- મળ્યા હતા અને તેમણે તેમના કેન્દ્રમાં તેમના દ્વારા નિભાવવામાં આવતા રોજનામામાં તે જમા કર્યા હતા.

[૧૧] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૪ – ધર્મેન્દ્રકુમાર રસિકલાલે તેમની જુબાનીમાં વિગતવાર જુબાની આપી છે કે ૧૯૮૬ થી તેઓ મામલતદાર કચેરી, અમરેલી દ્વારા સંચાલિત વિવિધ શાળાઓમાં મધ્યાહન ભોજન માટે સંચાલક તરીકે કામ કરતા હતા. ચેકિંગના દિવસે એટલે કે તારીખ ૦૪.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ, તેઓ હાજર હતા તે સમયે દરોડો પાડવામાં આવ્યો હતો અને તેમને કોઈ રકમ મળી ન હતી, પરંતુ તેઓ મામલતદાર કચેરીની લોબીમાં હાજર મળી આવ્યા હતા, અને તેમને રેડિંગ પાર્ટી દ્વારા આગળ ત્યાં હાજર રહેવા માટે નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. તેમણે જુબાની આપી કે મામલતદાર કચેરીમાંથી જે પણ એડવાન્સ નાણાં માંગવામાં આવ્યા હતા, તે તેમને પૂરેપૂરી રકમ મળતી હતી. તેમણે ઇનકાર કર્યો કે ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે ૨૫% સુધીની કપાત હતી. પરિણામે, તેથી, તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા, અને તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે જે દિવસે દરોડો પાડવામાં આવ્યો હતો, તે દિવસે તેમને કોઈ ચુકવણી મળી ન હતી અને તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમની પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કોઈ રકમ કાપવામાં આવી ન હતી. તેમણે એ પણ જુબાની આપી છે કે રેવન્યુ સ્ટેમ્પ પર સહી કરીને એડવાન્સ ચુકવણી આપવામાં આવી હતી અને તેમની રકમમાંથી ક્યારેય કોઈ કપાત કરવામાં આવી ન હતી.

[૧૨] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૫ – શ્રી પૃથ્વીભાઈ રૂમાલભાઈ પરમારે જુબાની આપી છે કે તારીખ ૦૫.૦૩.૧૯૯૮ ના રોજ તેઓ પી.આઈ., એ.સી.બી., અમરેલી તરીકે ફરજ બજાવતા હતા ત્યારે તેમને ફરિયાદી શ્રી કે.ડી. પરમાર દ્વારા નોંધાવવામાં આવેલી ફરિયાદ મળી હતી અને તેમણે ગુનો નોંધ્યો હતો. ત્યારબાદ, તેમણે આરોપીઓની અટકાયત કરી અને તપાસ હાથ ધરી અને નિવેદનો વગેરે નોંધ્યા. જો કે, ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેમણે આરોપીઓના નિવેદનો નોંધ્યા ન હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે આરોપી નં.૧ એ ટ્રેપ સમયે મળી આવેલી વધારાની રકમ અંગે સ્પષ્ટતા કરી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે મૂળ આરોપી નં.૩ – શ્રી લક્ષ્મણભાઈ ઈશ્વરલાલ ટહેલિયાણી સામે કોઈ પુરાવા ન હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે બાકીના ૨ આરોપીઓની અટકાયત કરવામાં આવી ન હતી કારણ કે તેમની સામે કોઈ પુરાવા ઉપલબ્ધ ન હતા.

[૧૩] ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૬ – શ્રી કિશોરસિંહ જોડભા ગોહિલે જુબાની આપી છે કે તેમણે તપાસના કાગળો મળતાં ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. ઉલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે ૫ વ્યક્તિઓ સામે ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે દરેક વ્યક્તિ સામે અનુક્રમે ૨૦% સુધીની ગેરકાયદેસર લાંચ લેવાનો આક્ષેપ હતો. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે માત્ર ૩ વ્યક્તિઓ સામે જ ચાર્જશીટ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

[૧૪] સુપ્રીમ કોર્ટે એ. સુબૌર વિ. સ્ટેટ ઓફ કેરળ, જે (૨૦૦૯) ૬ એસ.સી.સી. ૫૮૭ માં અહેવાલ થયેલ છે તેના કેસમાં, સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી) ની વૈધાનિક જોગવાઈઓના ભાવાર્થ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરતી વખતે એવો ચુકાદો આપ્યો હતો કે ફરિયાદપક્ષે અન્ય કોઈપણ ફોજદારી ગુનાની જેમ વાજબી શંકાથી પર ચાર્જ સાબિત કરવાનો હોય છે અને આરોપીને ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિના યોગ્ય પુરાવા દ્વારા અન્યથા સ્થાપિત ન થાય ત્યાં સુધી નિર્દોષ માનવામાં આવશે, જે દોષસિદ્ધિ નોંધવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી મહત્વના ઘટકો છે.

[૧૫] સ્ટેટ ઓફ કેરળ અને અન્ય વિ. સી.પી. રાવ, જે (૨૦૧૧) ૬ એસ.સી.સી. ૪૫૦ માં અહેવાલ થયેલ છે તેના કેસમાં, સુપ્રીમ કોર્ટે, તે જ ગુનાઓ સામે તેના અગાઉના ચુકાદાનો પુનરોચ્ચાર કરતા ઠરાવ્યું કે માત્ર પુનઃપ્રાપ્તિ પોતે જ, આરોપી સામેનો ચાર્જ સાબિત કરશે નહીં અને લાંચની ચુકવણી સાબિત કરવા માટે અથવા આરોપીએ તેને લાંચ હોવાનું જાણીને સ્વેચ્છાએ નાણાં સ્વીકાર્યા હતા તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવાના અભાવે, દોષસિદ્ધિ ટકી શકે નહીં.

[૧૬] સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ ની અનિવાર્ય પૂર્વ-જરૂરિયાતોને સમજવા માટે સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા તાજેતરના સ્પષ્ટીકરણમાં, બી. જયરાજ વિ. સ્ટેટ ઓફ એ.પી., જે એ.આઈ.આર. ૨૦૧૪ એસ.સી. (સપ્લી) ૧૮૩૭ માં અહેવાલ થયેલ છે તેના કેસમાં અસંદિગ્ધ શબ્દોમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા ભારપૂર્વક

જણાવવામાં આવ્યું છે કે માંગણીના પુરાવા વિના આરોપી પાસેથી ચલણી નોટોનો માત્ર કબ્જો અને પુનઃપ્રાપ્તિ સદર અધિનિયમની કલમ ૭ તેમજ ૧૩(૧) (ડી)(૧) અને (૨) હેઠળનો ગુનો સ્થાપિત કરશે નહીં. એવું પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચ માટેની માંગણીના કોઈ પુરાવાના અભાવે, કોઈપણ કિંમતી વસ્તુ અથવા આર્થિક લાભ મેળવવા માટે ભ્રષ્ટ્ર અથવા ગેરકાયદેસર સાધનોનો ઉપયોગ અથવા જાહેર સેવક તરીકેના હોદ્દાનો દુરુપયોગ સાબિત થયેલ માની શકાય નહીં. આમ, માંગણીનો પુરાવો સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ હેઠળના ગુના માટે અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને વ્યાપક આદેશ હોવાનું ઠરાવવામાં આવ્યું છે. સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ ની વાત કરીએ તો, જે તેમાં પરિકલ્પના કર્યા મુજબ ધારણા કરવાની મંજૂરી આપે છે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે તે માત્ર કલમ ૭ હેઠળના ગુના માટે જ વિસ્તારી શકાય તેવી છે અને સદર અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુનાઓ માટે નહીં, તે કોઈપણ સરકારી કામ કરવા અથવા ન કરવા બદલ ગેરકાયદેસર લાંચ સ્વીકારવાના પુરાવા પર પણ નિર્ભર છે. ગેરકાયદેસર લાંચ સ્વીકારવાનો આવો પુરાવો, એ બાબત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે, જો માંગણીનો પુરાવો હોય તો જ અનુસરી શકાય. સ્વયંસિદ્ધ રીતે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માંગણીના પુરાવાના અભાવે, સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ આવી કાયદાકીય ધારણા પણ ઉપસ્થિત થશે નહીં.



[૧૭] સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદા તેમજ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા પછી, અને હકીકતો અને પરિસ્થિતિઓ તેમજ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના એકંદર પૃથ્થકરણ પર, આ કોર્ટને જણાય છે કે આ કેસ કંઈક અંશે અસામાન્ય છે જેમાં એન્ટી-કરપ્શન બ્યુરો, રાજકોટમાં ફરજ બજાવતા અધિકારીને અરજદારો આરોપીઓ અને તેમના અન્ય સ્ટાફના સભ્યો, જેઓ મામલતદાર કચેરી, અમરેલીમાં ફરજ બજાવતા હતા તેમના દ્વારા આચરવામાં આવતી ભ્રષ્ટ પ્રેક્ટિસ અંગે કેટલીક માહિતી મળી હતી. આવી માહિતીના આધારે, ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી હતી અને આવી માહિતી પોલીસ ઈન્સ્પેક્ટર, શ્રી કે.ડી. પરમાર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં.૧ દ્વારા મેળવવામાં આવી હતી, જેમણે પોતે આખી ટ્રેપ હાથ ધરી હતી તેમજ તેમણે પોતે અમુક હદ સુધી તપાસ પણ હાથ ધરવી પડી હતી, અને એક પંચની હાજરીમાં હાલના અરજદારો આરોપીઓની કચેરીમાં કેસનો હિસાબ લેતી વખતે, રેકૉર્ડ કરતાં રૂ. ૧૮,૦૭૫/- ની રકમ વધુ હોવાનું જણાયું હતું. ફરિયાદીએ એવું માન્યું હતું કે અમરેલી તાલુકામાં આવેલા વિવિધ ગામોમાં મધ્યાહન ભોજન કેન્દ્રો ચલાવતા ૬૮ સંચાલકોને કરવામાં આવેલી ચુકવણીમાંથી ૨૫% ના દરે નાણાં કાપીને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે મેળવવામાં આવ્યા હતા. વિવિધ ૬૮ શાળાઓના વિવિધ ૬૮ સંચાલકો પાસેથી મેળવેલી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે ઉપરોક્ત કપાત સ્થાપિત કરવા માટે, તપાસ કરનાર એજન્સીએ તમામ ૬૮ સંચાલકોના નિવેદનો નોંધ્યા હતા. એટલું જ નહીં, પરંતુ ત્યાં હાજર મળી

આવેલા અને તે દિવસે ચુકવણી ન મેળવી હોય તેવા વ્યક્તિઓના નિવેદનો પણ નોંધવામાં આવ્યા હતા અને તેઓને સાક્ષીઓ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા. મધ્યાહન ભોજન કેન્દ્રોના સંચાલકોને ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કરાયેલી ચુકવણીમાંથી ૨૫% રકમ કાપીને અરજદારો આરોપીઓ તેમની સરકારી ફરજ બજાવવામાં રોજબરોજ આવી ભ્રષ્ટ પ્રેક્ટિસમાં લિપ્ત હોવાનું સાબિત કરવા માટે. જો કે, રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી ધ્યાને લેતા, આશ્ચર્યજનક રીતે ફરિયાદપક્ષે માત્ર ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ અને ૪ ની જ તપાસ કરી છે જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું. જેના પરિણામે, વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ સમક્ષ કેસ ચલાવનાર વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે, આંક ૩૫ પર કલોઝિંગ પુરસ્તીસ રજૂ કરીને, જાહેર કર્યું કે બાકીના લગભગ ૬૭ સાક્ષીઓમાંથી કોઈ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપતા ન હોવાથી. પરિણામે, તેથી, તેમની તપાસ કરવામાં આવી ન હતી.

[૧૮] ઉપરોક્ત હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર અને અરજદારો આરોપીઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતા વિદ્વાન વકીલોની હાજરીમાં રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ તમામ પુરાવાઓ ધ્યાને લીધા છે અને રેકૉર્ડ પરની તમામ સામગ્રી ધ્યાને લેતા, આરોપીને પ્રશ્ન હેઠળના ગુના સાથે જોડવા માટે રેકૉર્ડ પર કોઈ કાયદેસર પુરાવા ઉપલબ્ધ નથી. જો ફરિયાદીને મળેલી માહિતીના આધારે રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની મર્યાદા સુધીની વધારાની રકમ મળી આવી હોવાનું સાચું માનવામાં આવે, કારણ કે રકમ અરજદારો આરોપીઓ

દ્વારા રાખવામાં આવેલી ગેરકાયદેસર લાંચની હતી તો તે કિસ્સામાં ફરિયાદપક્ષે ઉપરોક્ત રકમ કેવી રીતે અને કોની પાસેથી માંગવામાં આવી હતી અને સ્વીકારવામાં આવી હતી અને આવી વધારાની રકમ અરજદારો આરોપીઓ દ્વારા ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે મેળવવામાં આવી હતી તે અંગે સ્પષ્ટ પુરાવા આપીને સાબિત કરવાનું હતું અને ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિ અંગેના પુરાવા રેકૉર્ડ પર લાવ્યા વિના માત્ર ફરિયાદીને મળેલી માહિતીના આધારે કે અરજદારો આરોપીઓ વિવિધ કેન્દ્રોના સંચાલકોને ચુકવણી કરવા માટે ભ્રષ્ટ પ્રેક્ટિસમાં લિખ્ત થવાની ટેવ ધરાવતા હતા તે માની શકાય નહીં. ટૂંકમાં, કારણ કે આ સામાન્ય રીતે દરોડાનો પ્રકાર ન હતો જેમાં અગાઉથી માંગણી હોઈ શકે અને માંગણીના અનુસંધાને સામાન્ય ટ્રેપ ગોઠવવાની હોય. પરંતુ હાલના કેસમાં, ગુપ્ત માહિતીના આધારે, સરપ્રાઈઝ ચેકિંગ અને ટ્રેપ હાથ ધરવામાં આવી હતી જેમાં ઉપરોક્ત રૂ. ૧૯,૦૭૫/- ની રકમ વધુ હોવાનું જણાયું હતું. તે બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, હાલના અરજદારો આરોપીઓ સામે વાંક સ્થાપિત કરવા માટે કે તેઓએ લગભગ ૬૮ વ્યક્તિઓના વિવિધ વ્યક્તિઓ પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે ઉપરોક્ત રકમ મેળવી છે, તેમના પુરાવા રેકૉર્ડ પર લાવવા જરૂરી હતા જેથી એ સ્થાપિત થઈ શકે કે ઉપરોક્ત રકમ ૬૮ સંચાલકો પાસેથી ગેરકાયદેસર લાંચ તરીકે કાપવામાં આવી છે. જ્યાં સુધી આવા પ્રકારના પુરાવા રેકૉર્ડ પર લાવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, ફરિયાદીની ધારણા પર કોઈ નિષ્કર્ષ નોંધી શકાય નહીં, જો કે

વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે, જે કાયદા સમક્ષ ટકી શકે તેમ નથી.

[૧૯] ઉપર નોંધાયેલા કારણોસર આરોપીને પ્રશ્ન હેઠળના ગુના સાથે જોડવા માટે કોઈ કાયદેસર પુરાવા જણાતા નથી. તેથી, અપીલો સફળ થાય છે. સ્પેશિયલ કેસ નં. ૧૦/૨૦૦૦ માં વિદ્વાન સ્પેશિયલ જજ, અમરેલી દ્વારા નોંધાયેલ દોષસિદ્ધિનો ચુકાદો કાયદા સમક્ષ ટકી શકે તેમ નથી, અને તેથી, તે રદ કરવામાં આવે છે. આર અને પી તરત જ ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલવામાં આવે. જામીન ખત, જો કોઈ હોય તો, રદ થાય છે.

સહી/–

(આર. પી. ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

*This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.*

=====

**અસ્વીકરણ:** સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

**DISCLAIMER:** The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.